

Kajzrova novodurová šolna

Honza Hlaváček

Kdysi před dávněma jařinama, kdy bylo ještě mrtvý moře marod, vegetil ve svém obrovským napiglovaným palácu kajzr, které byl úplná mošna. „Ajnštajni“ by hókli, že měl íkvéčko jak kropicí konva no a k temu byl ještě těžce ujeté. Veškery svý love cpal jenom do špicových hadrů. Žádný džanky vod rákosníků z Kénigu, nebo z forhózu pod roló. Jenom značkový hózny, semtam nějakej adidasové tričmen a trenažéry, salamandrový šneky a každé metr si splášil suprovó novodurovó šolnu a mantl. Nekalil, nerauchčil, neklepal žádný hajfiska, zkrátka na všechno včetně vládnutí, vojclů a poddaných mastil. Jen imrvére stepoval před špíglem, a celý dny pruboval co voháknót. Maximálně hopl do štatlu pro cajtunk, kde sjížděl story vo tem, do čeho šmrncovního se které papaláš zrovna vošolnil.

Až jedná naklapali do štatlu dva hofírci a hned ze startu začli vařit těžký šméčko. Nahlásili do placu, že só šnajdrmachři a zmáknó ufachčít betelnó šolnu ze spešl matroša, které nemajó ani v Tuzálu. Ten matroš má tu origoš vlastnost, že ho nezbléskne ten, které maká ve svý hokně nebo u svýho koryta krén a taky ten, které je potróblé a nebo totálně na bednu. A pré ten vál kromě nich na celým světě nikdo jiné nekóří ubóchnót. Hned jak břinkla tadle habaďúra kajzrovi vo ovaru, nechal si ty dva hofírky dolifrovat do domášova. Radovanec jak sviňa, že bude mít šolnu jako žádné jiné. A navíc hned zgómne, kdo je krénové v hokně, nebo kdo je na pakárnu, protože nezblíkne jeho novodurové mantl!

Boříkům hned jako foršus vysolil těžký love. Ti si hned dovalili šicí valčík a začli házet šmé. Mašinu nechali makat nasucho a jen kalili škopky, značkové vajnoš a tlačili jen samó vybranó špicovó zobku. Každé večer pak hrnuli tágem na dýzu, kde ve finále sbalili nějaky špicovó hajfiska a pak s nima dali kabelovó volenku. Asi za půl metru už byl kajzr netrpělivé, a tak hóknuł ministroví, aby hodil čučku, jak só kolíci s fachó daleko. Ministr naklapal k boříkům do háčku zgómnót ten zázrak ale zgómnul leda kulovó. Borci s ním ale hned začli hantýrovali vo tem, jak se jim to zadařilo ubóchnót a co pré na tu duhovó válku hlásí. Přece nebudu u toho hůlka, špekuloval ministr, a nameldoval starýmu bobrovi, že je všecko v oukeju, že takovó špicovku nikdo nikde nekómal.

Pak ještě hofírci hodili kajzrovi drát aby jim nechal dotlačit ještě nějakó goldnu a že mórgen bude šolna ufachčená. Když ju pak druhé den kajzrovi dovalili, tak to s ním málem švihlo. Baterky natahoval jak závodní šnek a sténě gómal akorát jen jejich prázdny haluze a na nich místo šolny akorát chlupiska a sem tam nějakyho bed'ára. Šicí vokolo ale vařili křívó válku vo tem, že je to móc šén a gůt a že to byl betelné kauf - jen aby se neprolátlo, že só buď levingston na hoknu a nebo na

palicu. Náčelník začal mít fedry, že by byl za trubku, kdyby se provařilo, že nic negóme. Proto nahlásil, že je to pecka, že se teda hned vošolní a je redy šmrénót se štatlem. Pro zichrovku si ale nechal na sobě zánovní jégrhózny, aby mu tupani na potkání neházeli kukačku na hůlku. Pak se nechal vod služebných do tý novodurový šolny voháknót.

Jak tak valil štatlem, všichni házeli v duchu těžké loheč, ale přitom měli peřinu to hóknót do placu. Až nějaké pagátl to propálil a nahlásil, že podle něho je kajzr nahaté jak exhiboš před ekonomkó v Augecu. Pak už se lochčil celé štatl na plné vál a kajzr radši sbalil pilu a zarygloval se na kéru.

Zavolal švestky, všecko jim nabonzoval a chcel, aby ty borečky odchytli, řachli do kameňa a rozhodili jim sandál. Ale než to kadlata všecko našrajbčili a obkreslili si numero kajzrovi flétny, tak už ti borci dávno sbalily love i goldnu a ze štatlu vzali kramle.